

Ljuba, NebojĀja i Svetlana - zaduĀ¾eni za konferansu

Teda, Ljuba i Svetlana

Ljuba sa gostima iz Aleksinca

Ljuba i NebojĀja

NebojĀja LapĀ•eviĀ† govori stihove pred prepunom galerijom

IGRA

Kada bi te jednom
nakon tvoje smrti
odveli na mesto tvog umiranja!

Sa meridijana nebeskih
Ā•uo bi jeĀ•anje truba
Ā•uo bi udaranje bubnjeva
koji bi te iz sna probudio
a ne piĀjtolj
kojim si u sebe opalio.

Kada bi te jednom
nakon tvoje smrti
odveli na mesto tvog umiranja.

Sa horizonta vodenih
Ā•uo bi plimu podzemne lave
Ā•uo bi bruj sedam zvezda
koji bi te iz jave probudio
i shvatio da si
na sasvim drugom mestu
na kojem si davno
pre smrti zaista umro.

Tada bi
kockice od crnog porcelana
sa rogatim Ājesticama sa Ā•etiri strane
nehotice zaturene
pod senkom starog ormana pronaĀiao.

(C) NebojĀja LapĀ•eviĀ†

Spasoje Ā½. MilovanoviĀ†

Spasoje i Teda

Vlada i Spale u publici

Dirigent hora Eleonora i Hor Srpkinje

Vlada, Jelena i ÄŃira - razgovor za vreme koktela

VRBNICA 1413

Davno je to bilo, letopisci zbore,
kada su se vojske u Vrbnici tukle.
Stari letopisci sa tugom govore:
da su srpske trube u boju zamukle.

Hiljadu Ä•etiristo trinaestog leta,
straÄŃni Azijata, Musa sa Bosfora,
krenuo na Srbe silu turskih Ä•eta,
janiÄ•are, derviÄŃe - sa zemlje i mora.

DoÄ•eka ih Stefan, sin Lazara kneza,
na vrbniÄ•kom polju kod velikog luga:
tukoÄŃe se vojske, a pisac ureza:
Celu Srbiju je zahvatila Tuga!Ä

PoraÄ¾ena vojska ode u Srbiju,
ÄŃto dalje i dalje, gradu Beogradu.
Turci navaliÄŃe tvrdjavu da biju,
zidine da lome na KruÄŃevcu gradu.

I padoÄŃe kapije! KruÄŃevac je pao!
Turci pokolj prave, siluju i nose.
Plameni je vetar po gradu nastao,
samo crnorisci milost boÄ¾ju prose.

Za Srbina milost! Nema! Bog ne Ä•uje!
Musa sve poruÄŃi, opljaÄ•ka, zarobi!
Samo Lazarica svedoÄ•eÄŃi tu je,
ÄŃta turÄ•in popali, poruÄŃi i pobi!

(C) Tomislav MiletiÄŃ

Tomislav SimiÄŃ

Veljko Stambolija

Ä½ivota TrifunoviÄŃ

Dragan PavloviÄŃ, Ä½ivota TrifunoviÄŃ i Miroslav ZdravkoviÄŃ - Miroslavski